

Kinijos migrantų darbininkų (*dagong*) poezija kaip subalternų saviraiškos forma

Santrauka

Straipsnis nagrinėja šiuolaikinę Kinijos migrantų darbininkų arba *dagong* poezijos žanro stilistines ir tematines ypatybes. „Dagong“ – kinų kalbos kantoniečių dialekte vartojamas slengo terminas, pažodžiui reiškiantis „dirbanti(s) viršininkei“ ir denotuojantis laikiną, ne kvalifikuotą ir dažniausiai fizinį darbą privačiame sektoriuje dirbančius žmones, paprastai atvykusius į miestus iš skurdžių kaimo vietovių. Dauguma Kinijos visuomenės tyrinėtojų, pradedant Lu Xinyu, Pun Ngai, Sun Wanning ir kt., traktuoja šią socialinę klasę kaip naujus Kinijos subalternus.

Dagong poezija – platus ir eklektiškas lyrikos žanras, pradėjęs vystytis XX a. 9-ojo dešimtmečio pabaigoje. Ši kūrybos forma pasižymi savo tiesmuku atvirumu, stiprių emocijų užtaisu, autentiška, nepagražinta kalba, brutaliai skausmingu ir antropologiškai tiksliai šiuolaikinės kinų visuomenės „apačių“ darbo ir gyvenimo sąlygų, psichologinių potyrių ir asmeninių išgyvenimų, lūkesčių ir frustracijų fiksavimu. Dėl savo unikalumo ši poezija sulaukia nuolatinio intelektualų, literatūros kritikų, žiniasklaidos ir plačiosios visuomenės susidomėjimo ir Kinijoje, ir už jos ribų. Straipsnyje, remiantis poezijos pavyzdžių literatūrine analize, išryškunami ir aptaria-

mi tipiniai šios poezijos bruožai, formos ir turinio ypatybės, parodoma, kaip *dagong* poezijoje vienu metu atsiskleidžia ir individuali, ir kolektyvinė migrantų darbininkų kaip subalternų klasės saviraiška, artikuliuojamas migrantų darbininkų, kaip „įsivaizduojamos bendruomenės“ bendro identiteto jausmas.

Didelis dėmesys straipsnyje skiriamas *dagong* poezijos reiškinių socialinio ir istorinio konteksto pristatymui, atskleidžiant šio žanro raidą ir susiklosčiusias socioekonominės bei istorines aplinkybes, kuriose jis susiformavo. Taip pat, remiantis ankstesnėmis studijomis ir gausia autoriaus atliktų laukų tyrimų medžiaga, aptariami esminiai diskusijos kinų literatūriniam diskurse dėl termino „*dagong* poezija“ pagrindumo aspektai. Analizuojant *dagong* poezijos kūrinius ir aptarus vyraujančias stilistikos ir tematikos ypatybes, daroma išvada, kad vyraujančios temos šio žanro kūryboje yra sunkios ir alinančios darbo sąlygos; gyvenimas nesvetingoje miesto aplinkoje, neretai supriešinamoje su idiliška gimtojo kaimo aplinka; egziliški išgyvenimai ir gimtųjų namų ilgesys; visuomeninių problemų vaizdavimas, socialinė, ekologinė, kai kada feministinė kritika; taip pat svarbių istorinių įvykių vaizdavimas.

Esminiai žodžiai: Kinija, poezija, subalternai, *dagong*, migrantai darbininkai, kultūros politika.